

Ordføringen, have vi ved den første Redaction allerede erkjendt, men man ansaae det for at være af større Betydning, at Loven blev saaledes, at den ikke kunde misforstaaes, end at man kunde gjøre en enkelt Grindring mod de brugte Udtryk.

Gad: Jeg vil blot med et Par Ord anbefale de Vædringsforslag, som ere stillede af de første 15 Medlemmer, som egentlig i Grunden kun ere Redactionsforandringer, da de fleste af dem ene og alene gaae ud paa at gjøre Sproget mere dansk, hvorfor jeg ikke antager, at der kan være Noget at indvende derimod. Naar den ærede Ordfører i dette Øieblik har udtalt sig mod Vædringsforslaget under Nr. 2. til S. 3, at Ordene „bestemte Forholdstal“ skulle forandres til „bestemte Tal“, saa kan jeg ikke fatte den Indvending, han har gjort derimod; thi naar der staaer, at Landvæsencommissjonen „har i bestemte Tal at fastsætte det Forhold“, saa udtrykker det accurat det selv Samme, som naar der staaer, at Landvæsencommissjonen „har i bestemte Forholdstal at fastsætte det Forhold“, kun at dette Ord „Forhold“ er gjentaget, som det forekommer mig, paa en mindre heldig Maade to Gange.

Formanden: Rigsdagsmanden for Belle Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Hammerich: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg mener, at det ikke vil kunne benægtes, at et „Forholdstal“ ikke er det Samme som et „Tal“. Ordet „Forholdstal“ er sat med et bestemt Hensyn, fordi det er, om man saa maa sige, et nyt Forhold, der her indføres, idet nemlig Landvæsencommissjonen hidtil i Regelen har fastsat det, der skal tilsvares i bestemte Beløb, men her skal den derimod angive det Forhold, hvori disse Beløb skulle foretages. Til et Forholdstal hører det, som jeg allerede har udtalt, dog to Tal,

en Tæller og en Nævner, eller i alt Fald to Tal, som staae ved Siden af hinanden.

Gad: Jeg skal blot tillade mig hertil at bemærke, at det vel er suldfkommen sandt, hvad den ærede Ordfører udtalte, at der til et Forholdstal hører to Tal, men naar der staaer: „der har i bestemte Tal at fastsætte det Forhold“, saa kommer der accurat det Samme ud, thi der kan ikke være Tale om andre Tal end om Forholdstal, naar man skal fastsætte et „Forhold“.

S. Pedersen: Med Hensyn til det Vædringsforslag, der under Nr. 4 er stillet til S. 8, maa jeg tillade mig at bemærke, at den Bestemmelse, der her foreslaaes at skulle udgaae, blev, som af den ærede Ordfører bemærket, vedtaget ved 2den Behandling, og allerede deri, troer jeg, ligger en Grund til ikke nu at udskyde den. Dersom Spørgsmaalet her alene dreiede sig om Synsmændenes Kjendelse i Anledning af Drainingsledning og Bands Afbenyttelse, da skulde jeg ikke have Noget imod, at denne Bestemmelse udgik, hvorimod jeg maa holde for, at det vilde forrykke Stillingen i det Hele, dersom Synsmændenes Kjendelse ikke fik den tilborlige Indflydelse ved Afgjørelsen af Spørgsmaal om skadeligt Bands Afledning i Almindelighed. Jeg kan ikke indsee, hvorfor det skulde være nødvendigt at Synsmændenes Kjendelser appelleres til en højere Instans end til en Landvæsencommissjon; jeg troer, at Enhver, som er utilfreds med Synsmændenes Kjendelse og appellerer den til Landvæsencommissjonen og finder sig utilfreds ogsaa med dens Kjendelse, heller ikke vil finde sig tilfreds, naar Sagen overgives til en Overlandvæsencommissjon, og naar Overlandvæsencommissjonens Kjendelse staaer i Harmoni med Synsmændenes Magtlingsforslag, have Vedkommende derved kun opnaaet at maatte bære forøgede Udgifter foruden anden Uleilighed. Efter hvad jeg kan sjonne, kan det oftere indtræffe, at Gen eller Flere have det deres Magt at vanskeliggjøre for en Mand at faae et Bandleb reguleret og faae det tilborligen gjort istand; de ville kunne gjøre det,